

[Glensgård.]

fælde fået en stemme for det forslag, vi behandlede forleden dag.

Fremskridtspartiet vil gerne i det kommende udvalgsarbejde have ministeren til samråd om specielt de ferieprægede områder samt hele den gren af forretningslivet, som jeg vil betegne som weekendnødtørfts-butikker.

Til sidst kunne jeg godt som et lille suk til handelsministeren spørge, om ikke vi skulle overveje at lade de offentlige kontorer omfatte af denne udvidede lukketid — så kunne de for øvrigt godt lukke på de tidspunkter af dagen, hvor folk normalt ikke kan benytte sig af dem.

Aase Olesen (RV):

I sin fremsættelsestale siger handelsministeren, at han ikke nærer nogen illusion om, at det nu fremsatte lovforslag er den endelige løsning på lukketidsområdet. Det synspunkt kan det radikale venstre være 100 pct. enig med ministeren i. Men spørgsmålet er derefter, om det fremsatte forslag ikke er så utilstrækkeligt og så u hensigtsmæssigt, at det næppe er værd at gennemføre, heller ikke som et trin på vejen.

I det radikale venstre har vi den principielle opfattelse, at lukkelove som dem, vi har kendt i mange år — og lovforslaget her repræsenterer ikke nogen egentlig fornyelse — er en lovgivning, der ikke passer til det moderne samfund. Den tjener ikke mere de formål, som lukkeloven tilgodeså tidligere, kirkelige hensyn og hensynet til de ansatte, men den er til væsentlig ulempe for nutidens forbrugerfamilie med to udearbejdende, hvoraf ofte den ene eller begge arbejder langt borte fra boligen. Lukkeloven er årsag til, at mellem 50 og 60 pct. af samtlige indkøb foregår i tiden fra fredag kl. 16 til lørdag kl. 14. Ud over at være en stor belastning for forbrugerne er det et forhold, som får meget stor betydning for konkurrencen. I en presset indkøbssituation får forbrugerne kun i ringe omfang mulighed for at sammenligne priser og kvalitet.

Det radikale venstre vil se butikstidsproblemet ud fra to overordnede synspunkter: hensynet til forbrugerne og hensynet til muligheden for at opretholde forskellige butikstyper. Under den hidtidige debat har spørgsmålet om udvidelse af butikstiden

efter det radikale venstres opfattelse været tillagt alt for stor betydning. Det er slet ikke sikkert, at der er behov for en udvidelse, måske tværtimod. Alfa og omega i butikstidsspørgsmålet er for os valgfriheden for den enkelte butiksindehaver til selv at afgøre, hvornår det er mest formålstjenligt at holde åbent. Vi er klar over, at det mest hensigtsmæssige nok en del steder netop er det tidsrum, som lukkeloven påbyder i dag, men valgfriheden vil andre steder føre til andre åbningstider, alt efter forbrugernes behov i de enkelte områder.

Det er mig en gåde, at kommissionsbetænkningen ikke ofrer lidt mere tid på det forslag om en maksimeret, men helt fri ugentlig butikstid på f. eks. 55 timer, som formanden åbenbart spillede ud med i kommissionen. Med en sådan fri butikstid ville man kunne undgå en væsentlig del af de alenlange lister over forretninger og varer, som er undtaget fra loven ifølge forslaget.

Men endnu vigtigere er det, at vi med valgfriheden for butiksindehaveren vil yde et første bidrag til en politik for nærbutikker. Jeg siger med vilje et første bidrag. Det er det radikale venstres hensigt under arbejdet med denne lovgivning i den kommende tid at finde ud af, om der her i folketinget kan skabes et flertal for en egentlig politik for bevarelse og etablering af nærbutikker. Nærbutikkerne og de små detailbutikker har i dag ingen reel mulighed for at konkurrere på pris og udbud. Deres bedste konkurrencemiddel er den personlige betjening og åbningstiden. De store forretninger vil altid skulle betale dyrt for arbejdskraften på de skæve tider. Dette vil i sig selv lægge en dæmper på de store forretnings og supermarkedernes lyst til at holde åbent, jfr. udviklingen i Sverige.

Til en bevidst politik for nærbutikker hører også en propaganda over for forbrugerne for at få dem til at bakke deres egen nærbutik op simpelt hen ved at købe i den.

Vi vil foreslå en ordning med langt større valgfrihed end den, forslaget er udtryk for, bl. a. fordi vi tror, at den i virkeligheden vil være til gavn for indehaverne af de mindre butikker. Vi har noteret os, at organisationerne har udtrykt betænkelighed herved, og vi er naturligvis parate til at lytte til enhver saglig og begrundet kritik. Men vi foreslår